

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево дана којег створи Господ да се радујемо и веселимо у њему. Данас браћо и сестре имамо много разлога да се радујемо и веселимо. Дочекасмо и тај дан да овде у овоме дивноме селу мачванском Бадовинци почнемо са Литургијама у новоме храму саграђеном у рекордној брзини, у кратком времену али толико леп и красан да постаје украс и овога села и дика свима нама. Данас поред освећења овога храма браћо и сестре славимо и његову прву крсну славу овога храма који је посвећен светом краљу српскоме Милутину. А краљ Милутин јесте један од најславнијих и најпознатијих краљева српских у историји рода нашега.

Он је праунук Стевана Немање, унук Стевана Првовенчаног и син краља Уроша првога који је владао државом Србијом преко четрдесет година. А кад је постао краљ заветовао се Богу да ће онолико година колико буде владао, колико буде био краљ, да ће толико цркава саградити и подићи. И он је тај свој завет испунио. Он је саградио четрдесет и две цркве браћо и сестре. Не само у земљи Србији него и далеко ван ње. Градио је задужбине у Солуну, у Јерусалиму, у Цариграду, на Светој Гори... И он се данас прославља у свим тим задужбинама које је подигао а које су до данас очуване и сачуване као што је манастир Грачаница на Косову и манастир Бањска такође на Косову. И Богородица Љевишка на Косову и многе друге наше светиње браћо и сестре.

Али у нашем народу има једна чудна појава, да томе дивноме краљу који је толико задужбина оставио и саградио и предао цркви српској и народу српскоме на службу, да њему до данас ниједан храм није посвећен, његовome

имену. Ово овде где се ми налазимо јесте прва црква посвећена светом краљу Милутину која њега слави као свога заштитника, као своју славу. Као што сваки домаћин има своју крсну славу и сваки храм, свака црква има своју славу онога светитеља коме је посвећена.

Овај храм је посвећен управо светоме краљу Милутину чије су мошти нажалост далеко од нас и од наше отаџбине. Налазе се у Софији у Бугарској у храму свете Недеље. Он је био један велики хришћанин, велики краљ, велики борац за праву веру православну и за добро свога народа. Он је имао много ратова и сукоба у своме животу са многим непријатељима. Ратовао је и против Византије и против Бугарске и против свих оних који су угрожавали његову и нашу отаџбину Србију, али он је још више штитио веру православну. Онда када је Византијски цар Михаило Палеолог пристао на лионску унију, склопио савез и признао власт Папе над Црквом православном, краљ Милутин је остао непоколебив. Он се није приклонио томе уговору, тој унији, он је заратио против Палеолога Михаила да би штитио и бранио веру православну и оне који су остали верни. Јер тај унијата покушао је био да наметне унију и Светој Гори и свим православним црквама а главни борац у заштиту православља био је свети краљ Милутин.

Није чудо да је овај храм посвећен његовом имену саграђен на граници да кажемо наше државе према западу. Да и ово буде један бастيون, једна кула светиља, једна караула за одбрану праве православне вере, вере коју су нам свети апостоли проповедали свети Оци утврдили и Свети Сава наш насадио у роду нашем. Да ова црква буде та чуварка свих нас овде сабраних и целог рода нашега свих оних који не пристају данас на нову унију са екуменизмом и поново

са папизмом и осталим заблудама, јересима које се у новије време намножише у данашњем свету.

Нека би Господ молитвама светог краља Милутина дао нама снаге браћо и сестре да и ми останемо верни вери православној, да останемо верни борци за чистоту вере наше као што је био краљ Милутин да бисмо ту веру сачували неупрљану, неискварену да бисмо је предали нашој деци и омладини те да се та вера православна сачува у роду нашем до свршетка света и века, до другог доласка Господњег када дође да суди живима и мртвима и да свакоме даде по делима његовим.

Данас поред славе овога храма и овога манастира, поред домаћина оца Симеона и његове братије, данас је и слава братства овога места, братства краља Милутина које је основано пре овога манастира и захваљујући томе што је то братство узело као свога заштитника краља Милутина ми смо и овај храм посветили њему да бисмо што више истакли његов значај, његову вредност, његову улогу у историји рода нашега. Нека је срећна и Богом благословена данашња слава оцу Симеону, братству краља Милутина и свима вама браћо и сестре који сте данас дошли овде. Данас поред манастира је домаћин ове славе Владимир Благојевић из Шабца. Он је донео колач у име братства краља Милутина, да ли има неко да се прима за идућу годину за данашњи дан да буде домаћин заједно са манастиром? Синиша Росић из Бадовинаца. Сретно благословено да буде и догодине да се поново видимо овде. Где је стари домаћин? Честитајте једно другоме.

Нек је срећно и Богом благословено браћо и сестре.